

Neuriënd

Van jongsaf werkt zijn vader in een dierentuin waar hij, tot vervelens toe, over vertelt en vertelt; zijn moeder komt zelden aan het woord, laat het op den duur daarbij, neuriet wat. Op een dag gaat zij neuriënd weg. Haar vriend haalt de paar koffers op, haar kleding (al uitgezocht) en de handnaaimachine, ooit van haar moeder.

Welk dier dan ook sterft,
alleen, ergens in het bos –
droeviger is het,
wanneer mensen gaan scheiden
die ooit van elkaar hielden.

Wakayama Bokusui, 1874-1959

Leonardo pendelt tussen zijn vader en moeder; kan het op den duur steeds beter vinden met zijn moeders vriend die hij echter nooit 'vader' zal noemen; maar intussen.

De schuur, overgroeid
met klimop in bloei, staat daar
sinds mijn vroegste jeugd;
nooit heb ik de deur open,
zelfs niet op een kier zien staan.

Op een dag vliegt zijn vader, waar zijn moeder bij is, haar vriend die hij nooit bij naam noemt, aan. Leonardo komt – met alle risico's van dien, maar zonder er maar een moment over na te denken – tussenbeide. Roept, schreeuwt als een oerkreet uit de grond van zijn hart: 'Jij, vader, en jij, vader – doe dit mijn moeder niet aan.'

De geur van sneeuw

Vlak achter de duinen ligt een mandarijnenggaard. Aan de zuidrand ervan staat een villa op een zandheuvel. Alleen de vrouw van de eigenaar en haar psychiatrisch verpleegkundige wonen er. Veel van hun tijd zitten zij op het voor- of zijterras; zij zwijgen uren, doezelen. De drie gevlekte katers, onvervalste vechtjassen, ook.

Tussen de bomen
hangt nog warmte van vandaag;
in het open veld
de eerste nevels, licht, speels –
en straks het aardedonker.

Trekt de zoele wind uit de Atlantische Oceaan door de gaard, hij brengt vage zeegeuren van ver met zich mee, vermengd met een bijna weemoedige mandarijnbloesemmélange. Je gaat dan óp in een Spaans getint geurenwonder, een zinsbegoocheling.

Dwarrelt daar nu sneeuw
die buiten het seizoen valt ...
dat zou goed kunnen
als niet mandarijnbloesems
zo heerlijk zouden geuren.

Dochter, 1008-±1060, van Sugawara no Takasue